

НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Вх. No 054-01-93
Дата 07.10.2002 г.

ДО:
Г-ЖА ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА ^{10³}
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА 44-ТО
НАРОДНО СЪБРАНИЕ *aff*

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ПРЕДСЕДАТЕЛ,

На основание разпоредбата на чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република България и чл. 76, ал. 1 от ПОДНС, внасяме Законопроект за изменение и допълнение на Изборния кодекс с мотиви към него и предварителна оценка на въздействието, съгласно методология – приложение към ПОДНС.

Молим, законопроектът да бъде представен за разглеждане и гласуване съгласно установения ред.

ВНОСИТЕЛИ:

*Спасимир Яков
Александър Иванков
Димитър Софранов
Георги Ангелов
Зачери Маджаров
Васил Курков*

Закон за изменение и допълнение на Изборния кодекс

§ 1. Чл. 3, ал. 1, изр. 2 – се изменя по следния начин:

„Гласуването се извършва лично от избирателя и представлява едновременно упражняване на субективно право и осъществяване на публична функция в интерес на цялото общество.“

§ 2. Чл. 100, ал. 2 - се изменя по следния начин:

„(2) С писмено решение, при откриване на изборния ден, секционната избирателна комисия може да разпредели изпълнението на дейностите си между своите членове, с изключение на тези по т. 4, изр. второ, които при ръчно преброяване задължително се извършват съвместно от всички нейни членове. Участието на лицата в действията по т. 4, изр. второ се удостоверява с полагането на подписите им върху протоколите.“

§ 3. Чл. 278, ал. 5 – да отпадне;

§ 4. Чл. 298, ал. 2 – да отпадне

§ 5. МЕТОДИКА за определянето на резултатите от гласуването и разпределянето на мандатите при избори за народни представители в раздел V “Персонифициране на мандатите по кандидатски листи”, т. 5.3 - се изменя по следния начин:

„5.3. Предпочитанията (преференциите) за отделните кандидати са валидни независимо от броя на гласовете, подадени за кандидатската листа.“

§ 6. МЕТОДИКА за определянето на резултатите от гласуването и разпределянето на мандатите при избори за народни представители в раздел V “Персонифициране на мандатите по кандидатски листи”, т. 5.5. - се изменя по следния начин:

„5.5. Избрани са първите X кандидати от списъците по т. 5.3, а в случай, че са останали свободни мандати, то те се заемат от първите X кандидати от списъците по т. 5.4.“

ВНОСИТЕЛИ:

Красимир Яков
Николай Манев
Димитър Стояков
Герги Ангелов
Валери Михайлов
Мило Курков

МОТИВИ

към Законопроект за изменение и допълнение на Изборния кодекс

С предложената от нас законодателна инициатива от една страна, се цели излъчване на народно представителство, разпределено в съответствие с изразената от избирателите воля, с оглед постигане на една от основните цели в Изборното законодателство, а именно по-широка легитимност на изборния процес, а от друга, парирането на създалите се порочни практики, които неизбежно доведоха до недемократичност на изборния процес, разочарование от страна на избирателите, както и нежеланието на една голяма част от тях да вземат участие в политическия живот въобще.

По-конкретно, съображенията ни са следните:

1. Отпадането на съществуващото към момента формално „задължително избирателно право“ ще приведе института в съответствие с възприетото от страна на Конституционния законодател дуалистично виждане за неговата правна природа. Към настоящия момент, редакцията на разпоредбата е възприела избирателното право само и единствено като публична функция, без да се държи сметка за факта, че преди всичко то е и субективно право. Изложеното се подкрепя изцяло от Решението на Конституционния съд на Република България, постановено по к.д.11/2016г., в мотивите, на което Съдът приема, че *„Конституционната гаранция за неотменимост на избирателното право изключва възможността то да бъде обвързвано с конституционни задължения.....“* Нещо повече, по-нататък, се констатира, че Конституцията не съдържа разпоредба, която да допуска ограничаване на избирателното право с последващ законодателен акт. Мотивите на Съда са в пълен синхрон със застъпеното от наша страна становище и практически няма никакво съмнение каква ще бъде позицията му в случай, че въпросната разпоредба, в сегашната и редакция бъде подложена на контрол за конституционосъобразност или казано по друг начин, няма да е далеч от истината твърдение, че Конституционният съд не е прогласил нейната противоконституционност, единствено поради причината, че няма компетентност да се произнесе по ненаправено искане, а не защото е счел, че е законосъобразна. Всъщност, това становище не е новост за юриспруденцията на Конституционния съд, а напротив, представлява продължение на неговата последователна линия на поведение, която освен всичко останало почива и на утвърдената Доктрина – така например, в Решение № 11 от 5 октомври 2010 г. по к. д. № 13 от 2010 г., КС приема, че единствено съображения от конституционен порядък могат да оправдаят